

РЕШЕНИЕ

№ 827

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9584** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Инспекторат към Висшия съдебен съвет срещу Решение № 3268 от 26.08.2022 г. по НАХД № 1428/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 15-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 31/30.11.2021 г., издадено от главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ на Т. Б. Д. наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2, вр. чл. 175а, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт.

В жалбата се релевират доводи, че въззивното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на ИВСС поддържа, че от обективна и субективна страна нарушението е безспорно установено, като времето на забава, независимо от това какъв е неговият времеви период, не може да се приеме за незначително, поради което и конкретното нарушение не следва да се квалифицира като маловажно такова. Според касатора не се сочели конкретни обстоятелства, на които да се дължи забавянето, нито са налице извинителни причини, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност.

Ответната страна оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Подробни съображения излага в представени писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че Т. Б. Д. е заемал длъжността следовател в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – П.. По силата на чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ съдиите, прокурорите и следователите подават пред Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/ декларация от две части за имущество и интереси. Съгласно чл. 175в, ал. 1, т. 2 от ЗСВ тази декларация се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година. Установено е още, че Т. Б. Д. е подал годишната си декларация за 2020 г. по пощата на 02.06.2021 г., със закъснение от 16 /шестнадесет/ дни, т.е. касае се за лице, което е било длъжно да подаде определена декларация и не я е подало в законоустановения срок. Това е наложило съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 31/14.07.2021 г. и въз основа на него е издадено оспореното НП.

Районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитания свидетел – Ц. Б. Д.. Въз основа на тях е достигнал до извод за наличието на нарушение по чл. 408а, ал. 1, във вр. с чл. 175в, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/, извършено от Т. Б. Д., който не е подал в срок дължимата годишна декларация по чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, като е изпълнил задължението си със закъснение от 16 дни. Въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В мотивите на обжалваното решение е прието, че се касае за нарушение, което представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за наличието на нарушение на чл. 408а, ал. 1, във вр. с чл. 175в, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, както и че актът за установяване на административно нарушение е съставен, а Наказателното постановление – издадено, от компетентни лица. В този смисъл следва да се посочи, че с решение № 12 от 27 септември 2022 г. по конституционно дело № 7/2022 г., К. съд на РБ се произнесе, че с изтичането на срока, за който са избрани, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към В. изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на главен инспектор,

съответно на инспектори. В тази връзка е правилен изводът на въззивния съд, че с изтичането на срока, за който главният инспектор е избран, не е била преклудирана възможността му да издаде оспореното пред СРС наказателно постановление.

Касационният състав е на мнение, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, при оценката на които е достигнал до правилните изводи, че Т. Б. Д., в качеството си на магистрат (следовател), не е целял укриване на данни за имуществото и интересите си. Нарушението е констатирано след като вече е била представена декларацията и реално не е настъпило засягане на обществения интерес, свързан с прозрачността на имуществото на магистрата. Както правилно е отбелязал въззивният съд в решението си, касае се за първо нарушение, за незначително забавяне при подаването на декларацията, както и за липса на други общественоопасни последици.

В контекста на гореизложеното, настоящият касационен състав приема, че деянието се характеризира със значително ниска степен на обществена опасност. Закъснение от 16 дни (което въззивният съд е определил с оглед извършен правилен анализ на представените доказателства) е незначително. За установяване на общественоопасния характер на деянията поначало следва да бъдат изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, специалните качества на деца и субективните особености на неговата проява. В конкретиката на настоящия казус, отрицателното въздействие на осъщественото от ответника деяние върху защитените обществени отношения е незначително, поради което, прилагането на административнонаказателна репресия се явява обществено неоправдано. Действително, закъснението е безспорен факт, но същото, предвид неголемия срок от 16 дни, не е попречило на контролния орган – ИВСС, да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация и нейното публикуване. За поправянето и превъзпитанието на нарушителя в процесния случай не е необходимо ефективното му санкциониране, тъй като целите по чл.12 от ЗАНН биха били постигнати, без да се ангажира административнонаказателната му отговорност, като с приложение на института на маловажността му се окаже необходимото предупредително въздействие. Поради това настоящата съдебна инстанция приема, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, което води до извод, че незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

Водим от горното, Административен съд – София град, XV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3268 от 26.08.2022 г. по АНД № 1428/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 15-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.